

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudkyně JUDr. Martinou Burešovou v právní věci žalobce **Ing. Ladislava K** [redacted], narozeného dne [redacted], bytem [redacted], [redacted], zastoupeného advokátem Mgr. Vojtěchem Veverkou, se sídlem nám. Starosty Pavla 40, 272 01, Kladno proti žalované **Janě V** [redacted], narozené dne [redacted], bytem [redacted], zastoupené advokátem JUDr. Jiřím Burešem, se sídlem Dukelských hrdinů 471/29, 170 00, Praha 7, **o určení splatnosti peněžitého závazku,**

t a k t o :

- I. Určuje se doba splnění závazku žalované spočívající v povinnosti žalované zaplatit žalobci částku 500 000 Kč ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi žalovanou a právním předchůdcem žalobce Karlem K** [redacted], nar. [redacted] [redacted] na den, kdy od právní moci tohoto rozsudku uplynou tři měsíce.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce na náhradě nákladů řízení částku 29 104 Kč.**

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou domáhal určení doby splnění závazku žalované spočívající v povinnosti žalované zaplatit žalobci částku 500 000 Kč ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi žalovanou a právním předchůdcem žalobce Karlem K [redacted], nar. [redacted] [redacted] na den, kdy od právní moci tohoto rozsudku uplynou 3 měsíce. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaná a její původní věřitel, tj. bratr žalobce Karel K [redacted], nar. [redacted] [redacted] (dále i jen „původní věřitel“) se v červenci roku 2009 dohodly, že původní věřitel poskytne žalované půjčku ve výši 500 000 Kč na pořízení rekreační chaty s pozemkem v k. ú. Sýkořice, a že peníze žalovaná původnímu věřiteli vrátí, jakmile to její majetkové poměry dovolí. Peníze původní věřitel poskytl bezhotovostně žalované, a to dne 3. 7. 2009. Smlouvou o postoupení pohledávky došlo k přechodu pohledávky ze smlouvy o půjčce na žalobce, přičemž mu současně původní věřitel sdělil, že souhlasil s tím, aby půjčenou částku žalovaná vrátila podle svých možností. Vzhledem k tomu, že žalovaná se, ani po více než 4 letech od poskytnutí půjčky, nemá

k jejímu vrácení, nezbývá žalobci jako jejímu současnému věřiteli, vzhledem k charakteru právního důvodu pohledávky, obrátit se na soud s návrhem na určení splatnosti pohledávky.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s odůvodněním, že původní věřitel jí skutečně poskytl částku 500 000 Kč bezhotovostním převodem na její účet v červenci 2009, aby žalovaná mohla uhradit dluh z půjčky dříve použité na úhradu kupní ceny chaty, nic dalšího mezi původním věřitelem a žalovanou ujednáno nebylo. Původní věřitel žalovanou již na přelomu léta a podzimu 2010 ústně vyzval, aby mu peníze vrátila, žalovaná tak učinila, a to v druhé polovině roku 2010, kdy původnímu věřiteli peníze vrátila v hotovosti ve dvou splátkách. Peníze na zaplacení dluhu původnímu věřiteli získala žalovaná prodejem bytu na jaře 2010, který zdědila po matce, chatu začala opravovat hned po koupi a opravuje ji dosud, v roce 2010 dělala novou střechu a ve stejném roce přistavovala verandu, uvedené hradila z peněz, které měla na účtu po prodeji bytu.

Mezi účastníky je nesporné, že původní věřitel Karel K. [redacted], nar. [redacted] poskytl žalované finanční půjčku ve výši 500 000 Kč převodem ze svého účtu na její účet dne 3. 7. 2009 a sporné mezi účastníky zůstává, zda mezi účastníky byla či nikoliv dohodnuta doba splnění, nebo či zda doba plnění byla ponechána na vůli žalované.

Soud k prokázání mezi účastníky sporné skutečnosti provedl níže uvedené důkazy, z nichž zjistil tyto skutečnosti.

Z výpovědi žalobce soud zjistil, že od bratra Karla K. [redacted] se dozvěděl, že žalovaná, s níž se bratr seznámil na jaře roku 2009, chce koupit chatu v Sýkořici, a že bratr chce prodat s bývalou manželkou byt a z peněz pak zaplatí chatu. Zpočátku bratr Karel K. [redacted] uváděl, že chce s žalovanou koupit chatu do podílového spoluvlastnictví, pak od uvedeného s žalovanou ustoupili s tím, že chatu bude platit žalovaná. V dubnu 2009 žalobce půjčil bratrovi Karlu K. [redacted] 18 000 Kč na akontaci a ze stejného důvodu pak 17 000 Kč žalované, která si peníze na akontaci půjčila v práci a musela je vrátit. Následně se žalobce, bratr Karel K. [redacted] a žalovaná několikrát sešli a dohodli, že peníze na koupi chaty (když kupní cena byla 585 000 Kč) si žalobce půjčí od České spořitelny, kupní cenu zaplatí a žalovaná mu pak peníze na kupní cenu vrátí, až jí peníze poskytne bratr Karel K. [redacted] z prodeje svého bytu, a to co do výše 500 000 Kč a zbytek, tj. 85 000 Kč bude žalobci splácet žalovaná v měsíčních splátkách po 5 000 Kč. Uvedené se uskutečnilo, chatu žalovaná koupila, peníze z půjčky od spořitelny šly na sporožirový účet žalobce, ten následně dal příkaz k poukázání peněz na účet advokáta, který zprostředkoval prodej. S žalovanou měl žalobce uzavřenu zástavní smlouvu s tím, že zástavní právo, které vázlo na chatě, bude zrušeno, jakmile mu žalovaná vrátí celou kupní cenu, tedy částku 585 000 Kč. V červenci 2009 žalovaná vrátila převodem z účtu na účet žalobce žalobci částku 500 000 Kč, tato částka byla na účet žalované přeposlána z účtu bratra Karla K. [redacted], který v té době získal finanční prostředky z prodeje bytu, který měl se svou bývalou manželkou. Žalovaná pak postupně splácela žalobci částku 85 000 Kč měsíčními splátkami po 5 000 Kč, poslední splátka byla realizována v srpnu 2010. Zpočátku žalovaná hradila splátky v hotovosti, po konfliktu s žalovanou, který se týkal toho, že žalobce požadoval, aby žalovaná prodala byt a vrátila bratrovi žalobce Karlovi K. [redacted] peníze, což žalovaná odmítla z důvodu poklesu tržní ceny bytu s tím, že bude čekat, až se zase tato cena zvedne, začala žalovaná splácet dluh vkladem na účet žalobce, problém byl ten, že neuvedla své jméno. S žalovanou měl žalobce sepsány dvě smlouvy, a to smlouvu o půjčce na částku cca 600 tis. Kč a další smlouva byla uzavřena zhruba měsíc po první, kde účastníci upřesnili dlužnou částku a první smlouva tím byla zrušena. Od počátku jednání o koupi chaty, která se uskutečnila jednak v rodinném domě žalobce v [redacted] dále v Restauraci u Junků

v [REDAKCE], kde tehdy žalovaná pracovala a dále na novém pracovišti žalované v restauraci na Kladně (u těchto jednání kromě žalobce, žalované a bratra Karla K [REDAKCE] byla v rodinném domě v [REDAKCE] a v restauraci na Kladně přítomna i manželka žalobce) bylo mezi bratrem Karlem K [REDAKCE] a žalovanou dohodnuto, že peníze žalovaná vrátí bratrovi, až prodá byt po své matce a tato jednání se také týkala pohledávky mezi žalobcem a žalovanou. Žalobce od počátku naléhal na bratra Karla K [REDAKCE], aby sepsal s žalovanou písemnou smlouvu o půjčce na částku 500 000 Kč a dále na dlužné částky za akontaci. Bratr Karel K [REDAKCE] však reagoval tak, že žalovaná je poctivá osoba, která mu dlužnou částku nezapře. Od jara 2010 do podzimu 2013 žil bratr Karel K [REDAKCE] ve [REDAKCE], kde i pracoval, poté kdy byl z práce vyhozen v období září a října 2013 zůstal bez finančních prostředků a souhlasil s tím, že peníze začne s žalobcem po žalované vymáhat. Žalobce s bratrem Karlem K [REDAKCE] se domluvili, že od něho pohledávku za žalovanou koupí, a pokud ji vymůže, že mu 90 % z ní vrátí. Žalobce poté přes právního zástupce začal pohledávku po žalované vymáhat. Žalované psal žalobce dvě písemné výzvy, první výzva byla na základě plné moci, kterou mu bratr Karel K [REDAKCE] udělil a druhá poté, kdy od něho pohledávku za žalovanou koupil, ani na jednu z výzev žalovaná nereagovala. Žalobce má vysokoškolské vzdělání, je letecký inženýr a tehdy nevěděl, jaký je rozdíl mezi splatností ponechané na vůli dlužníka a splatností, která nebyla sjednána vůbec, dnes to již od svého právního zástupce ví.

Z výpovědi svědka Karla K [REDAKCE], která byla značně zmatená, soud zjistil, že se s žalovanou domlouvali na koupi chaty, kterou zaplatí svědek, chata bude napsána na žalovanou, která pak svědkovi peníze vrátí, až prodá byt po matce prostě, až bude mít peníze. Peníze na koupi chaty půjčil žalované žalobce, neboť v té době svědek ještě neměl finanční prostředky z prodeje bytu, který měl s bývalou manželkou. Po prodeji tohoto bytu svědek půjčil peníze žalované převodem na její účet a žalovaná je vrátila žalobci. Na chatě v Sýkořici se dělala rekonstrukce asi rok po koupi, rekonstrukci si platila žalovaná, svědek neví, kolik tato rekonstrukce stála. Svědek muže pod přezdívkou „Špidla“, jehož křesní jméno je Honza, zná, neboť navštěvoval svědka a žalovanou na chatě, párkrát ho viděl v restauraci.

Z výpovědi svědkyně Marie B [REDAKCE] soud zjistil, že je sestrou žalobce i právního předchůdce žalobce, žalovanou viděla pouze jednou a podle svědkyně předmětem sporu je vrácení částky ve výši 500 000 Kč žalovanou bratrovi Karlu K [REDAKCE]. Bratr svědkyně Karel K [REDAKCE] měl problémy s nadměrným požíváním alkoholu, léčil se, vč. léčby s hospitalizací, rozvedl se poté, kdy ho manželka opustila a tehdy, tj. zhruba roku 2007 mu svědkyně začala přebírat poštu a starat se mu o finance, takto to funguje dosud. V období května až června 2009 byla u svědkyně doma žalovaná spolu s bratrem Karlem K [REDAKCE], vyklízel se byt, který měl bratr Karel K [REDAKCE] s bývalou manželkou v obci [REDAKCE], kde svědkyně bydlí. Žalovaná tehdy uvedla, že nemá finanční prostředky na koupi chaty, neboť nemůže prodat byt po matce, který vlastní, a ze kterého by chatu mohla zaplatit, z chaty byla velmi nadšená. Už tehdy byla dohoda, že peníze na koupi chaty jí půjčí žalobce, neboť bratr Karel K [REDAKCE] peníze z prodeje bytu, který měl s bývalou manželkou, ještě neměl, a dále že až je bude mít, poskytne je žalované a ta z toho vrátí dluh žalobci. Žalovaná také řekla, že peníze, které jí pak půjčí bratr Karel, mu vrátí, až prodá byt, že momentálně nemůže byt prodat, že to nebude do konce roku, uváděla lhůtu 2-3 roky, vysvětlovala, že nemůže byt prodat. U tohoto rozhovoru kromě svědkyně, žalované, bratra Karla K [REDAKCE] byl dále přítomen manžel a matka svědkyně. Podle svědkyně dohoda mezi žalovanou a Karlem K [REDAKCE] o splatnosti půjčky po prodeji bytu žalované se nezměnila, svědkyně neví dosud, zda žalovaná byt prodala. Poté, kdy na účet bratra Karla K [REDAKCE] přišly peníze z prodeje bytu, který vlastnil se svou manželkou, svědkyně převedla na účet žalované částku 500 000 Kč. Na podzim roku 2013, kdy se bratr Karel K [REDAKCE] vrátil ke svědkyni domů s tím, že nemá, kde bydlet ho svědkyně vyzvala, aby začal vymáhat

peníze po žalované. Bratr Karel K. telefonoval žalované, svědkyně slyšela tento hovor, po něm jí bratr řekl, že mu žalovaná oznámila, že peníze nemá, neboť se jí rozvádí dcera.

Z výpovědi svědkyně Aleny K., manželky žalobce soud zjistil, že žalovanou zná, ví, že předmětem sporu je dluh ve výši cca 0,5 mil. Kč, který dluží žalovaná Karlu K. Svědkyně byla osobně přítomna jednáním, která se týkala koupě chaty, kdy původně bylo dohodnuto, že chatu koupí žalovaná s Karlem K., nakonec, že chatu koupí jen žalovaná, a že Karel K. jí zaštití finančně. Svědkyně byla osobně přítomna na jaře 2009 jednání v hostinci na Kladně, kde kromě ní byl ještě přítomen žalobce, dále Karel K. a žalovaná. Více méně už bylo dohodnuto, že chatu bude kupovat jen žalovaná, a aby o ni nepřišla, neboť bylo více zájemců, že je potřeba zaplatit kupní cenu hned. Karel K. neměl ještě peníze z prodeje svého bytu, který vlastnil s bývalou manželkou, takže bylo domluveno, že peníze žalované půjčí svědkyně s žalobcem s tím, že žalobce si sjedná u České spořitelny půjčku, peníze půjčí žalované a až ta dostane peníze od Karla K., tak je vrátí žalobci. U tohoto jednání zaznělo, že žalovaná Karlu K. pak peníze vrátí, jakmile se uskuteční prodej bytu, který po někom zdědila. Aby prodej chaty si žalovaná udržela, bylo potřeba složit akontaci, peníze na ni Karlu K. půjčila svědkyně, žalobce pak půjčoval Karlu K. peníze pro žalovanou, neboť ta si peníze na akontaci půjčila v práci a musela je vrátit. Žalovaná následně po koupi chaty chodila ke svědkyni a žalobci splácela část půjčky, kterou měla od žalobce, svědkyně leccos zaslechla, mj. i to, že se žalobce ptal žalované, kdy vidí prodej bytu, aby byl dluh vůči Karlu K. vyrovnán. Žalovaná odpovídala, že teď by platila vysokou daň, že až uplyne nějaké období, snad mluvila o 2 letech, tak byt prodá a pak zase uváděla, že je nevýhodná tržní cena. Jiným rozhovorům mezi žalovanou, žalobcem a Karlem K. svědkyně přítomna nebyla a z žádné strany se nedozvěděla, že by došlo k nějaké změně stran splatnosti půjčky mezi žalovanou a Karlem K.

Z výpovědi svědka Jana V. soud zjistil, že žalovanou zná ze zaměstnání zhruba 5 let, dosud se s ní stýká jednou za 2 měsíce, Karla K. zná stejnou dobu, 2 roky v kontaktu nejsou. Žalovanou svědek poznal v době, kdy již měla chatu na Sýkořici, svědek na tuto chatu k žalované jezdil stejně jako Karel K., tedy jako kamarádi za žalovanou. V létě roku 2010 nebo 2011, to už svědek přesně neví, byl přítomen, když žalovaná vracela ve dvou splátkách peníze Karlu K., z rozhovoru mezi nimi vyplynulo, že jde o splátky půjčky na chatu. První splátka byla ve výši 350 000 Kč, během 14 dnů až 3 týdnů pak druhá splátka ve výši 150 000 Kč. Svědek neví odkud žalovaná peníze, které následně předala Karlu K., vyňala, přinesla je zevnitř chaty v obálce, chata nebyla zamčená. Svědek na chatu k žalované na víkend, kdy proběhly tyto splátky, přijel v době, kdy tam Karel K. už byl, oba dělali něco kolem chaty, po příjezdu svědka si všichni udělali kafe a došlo k předání splátek. Karel K. si peníze pravděpodobně dal do svých věcí, které vozil sebou, když předtím si je přepočítal. Mezi Karlem K. a žalovanou se nic nepodepisovalo, svědek nepřemýšlel nad tím, jestli ho to překvapilo nebo ne. Po předání druhé splátky ve výši 150 000 Kč došlo mezi žalovanou a Karlem K. k uvedení toho, že jsou vzájemně vyrovnáni.

Ze smlouvy o půjčce uzavřené dne 14. 5. 2009 mezi účastníky soud zjistil, že žalovaná jako dlužník se zavázala zaplatit žalobci půjčku ve výši 500 000 Kč do 31. 8. 2009 a ve výši 80 000 Kč v pravidelných měsíčních splátkách minimálně po 5 000 Kč počínaje měsícem červnem 2009. Ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi týmiž subjekty ze dne 7. 6. 2009 soud dále zjistil, že žalovaná jako věřitel se zavázala zaplatit částku 5 000 Kč nejpozději do 31. 8. 2009, dále úroky ve výši 49 000 Kč a částku 45 000 Kč v pravidelných měsíčních splátkách

počínaje měsícem červnem 2009 minimálně ve výši 5 000 Kč nejpozději k poslednímu dni v měsíci s tím, že touto smlouvou se ruší předchozí smlouva uzavřená mezi účastníky s datem 14. 5. 2009.

Z výpisu z účtu žalobce vedeného u České spořitelny za období měsíců květen až červenec 2009 a tvrzení žalobce soud zjistil, že dne 20. 5. 2009 byla na účet žalobce připsána od České spořitelny částka ve výši 500 000 Kč, následně žalobce dne 20. 5. 2009 dal příkaz k úhradě kupní ceny chaty v částkách 500 000 Kč a 65 000 Kč, dne 24. 6. 2009 byla připsána na účet žalobce částka 115 000 Kč od Marie Z██████████, kupující bytu Karla K██████████ a jeho bývalé manželky, tato částka byla splátkou dluhu, který měl Karel K██████████ u žalobce. Dne 16. 7. 2009 na účet žalobce byla připsána od žalované částka ve výši 500 000 Kč.

Z výpisu z účtu Karla K██████████ vedeného u Poštovní spořitelny za období měsíce července 2009 bylo dále zjištěno, že dne 3. 7. 2009 byl dán příkaz k úhradě Maxkartou částky 500 000 Kč Janě V██████████ tj. žalované. Z výpisu z účtu žalované vedeného u Poštovní spořitelny za měsíc červenec 2009 a červenec 2010 soud zjistil, že žalovaná dne 3. 7. 2009 dala příkaz k úhradě Maxkartou ve prospěch žalobce stran částky 500 000 Kč, dále že dne 7. 7. 2010 provedla výběr Maxkartou do výše 350 000 Kč a dne 5. 8. 2010 do výše 300 000 Kč.

Ze smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené mezi Karlem Kellerem jako postupitelem a Ing. Ladislavem K██████████ jako postupníkem dne 19. 1. 2014 s úředně ověřenými podpisy obou účastníků smlouvy soud zjistil, že Karel K██████████ postoupil Ing. Ladislavu K██████████ pohledávku ve výši 600 000 Kč za dlužníkem Janou V██████████, tj. žalovanou na základě dohody o zapůjčení částky v uvedené výši, kterou zaslal Karel K██████████ na účet žalované v červenci roku 2009.

Z dopisu žalobce adresovaného žalované s datem 23. 10. 2013 soud zjistil, že žalobce oznámil žalované, že zastupuje Karla K██████████ na základě plné moci ze dne 16. 10. 2013 dále, že nebyla stanovena splatnost půjčky, kterou Karel K██████████ poskytl žalované ve výši 500 000 Kč v souvislosti s koupí chaty a pozemkem v Sýkořicích, a že žalobce současně vyzval žalovanou k vrácení částky 500 000 Kč na svůj účet do 31. 12. 2013, příp. že je možné se dohodnout i na delší splatnosti. Z dopisu právního zástupce žalobce adresovaného žalované s datem 25. 2. 2014 soud zjistil, že žalovaná byla opětovně vyzvána k úhradě částky nyní ve výši 600 000 Kč, kterou poskytl Karel K██████████ žalované na základě smlouvy o půjčce uzavřené v červnu roku 2009 s tím, že pokud žalovaná nesdělí do 7 dnů od doručení výzvy, jak hodlá pohledávku klientovi splnit, bude zahájeno příslušné řízení u Okresního soudu v Kladně.

Po provedeném dokazování shora uvedenými důkazy vzal soud za prokázaný tento skutkový stav věci.

Právní předchůdce žalobce Karel K██████████ se s žalovanou rozhodli koupit chatu s pozemkem v k.ú. Sýkořice, původně do podílového spoluvlastnictví, následně jen do vlastnictví žalované. Ani jeden z nich na pořízení chatu neměli v době jejího prodeje finanční prostředky. Proto bylo mezi žalovanou, Karlem K██████████, žalobcem a manželkou žalobce Alenou K██████████ dohodnuto, že peníze na koupi chaty a pozemku půjčí žalované žalobce s manželkou s tím, že žalobce si vezme na získání finančních prostředků půjčku u České spořitelny a až žalovaná dostane peníze od Karla K██████████ (a to poté, kdy Karel K██████████ prodá byt, který vlastnil s bývalou manželkou v obci M██████████), tak je vrátí žalobci, dále že mezi nimi bude sepsána zástavní smlouva, kdy předmětem zástavy bude chata s pozemkem

v Sýkořici. U několika jednáních těchto osob se žalovaná s Karlem Kellerem dohodli, že peníze žalovaná Karlu K. [redacted] vrátí, jakmile se uskuteční prodej bytu, který zdědila po matce. Toto uvedla žalovaná shodně též před svědkyní Marií B. [redacted] v období května až června 2009 před koupí chaty při vyklizení bytu, který Karel K. [redacted] vlastnil s bývalou manželkou. Transakce finančních prostředků v souvislosti s koupí chaty proběhla podle uvedeného mezi zúčastněnými osobami dohodnutého scénáře. Žalobce s žalovanou sepsal dvě písemné smlouvy o půjčce (kdy druhá z nich rušila první), žalovaná půjčku do výše 500 000 Kč vrátila ihned poté, kdy tuto částku převodem na účet (a to po prodeji bytu, který vlastnil Karel K. [redacted] se svou bývalou manželkou) poskytl Karel K. [redacted] (jehož finanční prostředky od roku 2007 spravovala a dosud spravuje sestra Marie B. [redacted]), zbývající část půjčky ve výši 45 000 Kč a úroky ve výši 49 000 Kč splácela žalovaná žalobci po 5 000 Kč měsíčně nejprve v hotovosti a po konfliktu mezi ní a žalobcem (který vznikl proto, že žalobce na žalovanou naléhal, aby již prodala byt po své matce a peníze vrátila žalobci, což žalovaná odmítla nejprve s tím, že by platila vysoké daně a násl. z důvodu poklesu tržní ceny bytu) pak vklady na jeho účet. Po uhrazení celé půjčky došlo ke zrušení zástavní smlouvy uzavřené mezi účastníky. Žalovaná prodala na jaře 2010 byt, který zdědila po své matce, ze získaných finančních prostředků provedla v témže roce rekonstrukci chaty v Sýkořici. Karel K. [redacted] k výzvě a za přítomnosti svědkyně Marie B. [redacted] na podzim 2013 vyzval telefonicky žalovanou k vrácení půjčky, násl. tak učinil i písemně na základě plné moci udělené mu Karlem K. [redacted] žalobce, a to dne 13. 10. 2013. Pohledávku za žalovanou Karel K. [redacted] postoupil žalobci písemnou smlouvou ze dne 19. 1. 2014 a dne 25. 2. 2014 právní zástupce žalobce vyzval žalovanou opětovně k vrácení půjčky ve stanoveném termínu. Žalovaná ani na jednu z výzev nereagovala s odůvodněním, že požadavek žalobce považovala za bezpředmětný.

Podle § 3028 odst. 1 nového občanského zákoníku se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti.

Podle § 3028 odst. 2 nového občanského zákoníku není-li stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných, jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Podle § 3028 odst. 3 nového občanského zákoníku není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti. O tom ale z obsahu spisu nic nevyplývá, proto soud věc posoudil podle právních předpisů ve znění do 31.12.2013.

Podle § 564 zákona č. 40/1964, občanského zákonu platného do 31. 12. 2013 (dále i jen „o.z.“) je-li doba plnění ponechána na vůli dlužníka, určí ji na návrh věřitele soud podle okolností případu tak, aby to bylo v souladu s dobrými mravy.

Ustanovení § 564 se vztahuje pouze na případy, kdy splatnost byla výslovně dohodnuta tak, že závisí na vůli dlužníka. Dohoda o tom, že dobu splnění určí dlužník, může být rozličně formulována. Není třeba, aby účastníci smlouvy použili výslovně výrazů uvedených v tomto ustanovení. Obvykle jde o formulaci, že dlužník zaplatí, až bude chtít, až bude ochoten, nebo až bude moci. Případná výzva dlužníkovi či upomínka (na rozdíl od § 563) je bez právních

účinků. Nemá-li se dlužník k plnění, věřitel nemůže podat přímo žalobu na plnění podle § 80 písm. b) o.s.ř., neboť jeho pohledávka není ještě splatná. Podle § 564 má věřitel možnost podat u soudu nejprve návrh na určení splatnosti dluhu. Rozhodnutí soudu podle § 564 je konstitutivní v tom smyslu, že dlužník není povinen plnit až do určené doby plnění soudem. V rozhodnutí se soud omezí na určení splatnosti, aniž by dlužníkovi uložil povinnost dluh splnit. Předpokladem je zjištění, že závazek byl sjednán tak, že dobu plnění určuje dlužník. Toto zjištění je předpokladem úspěšnosti žaloby podle § 564. Protože jde jen o nahrazení projevu vůle dlužníka ohledně doby splatnosti, nemusí soud v tomto řízení zjišťovat, zda dluh platně vznikl a zda a v jakém rozsahu dosud existuje. To musí být prokázáno až v řízení o splnění takového závazku. Samotné rozhodnutí soudu podle § 564 není podkladem pro výkon rozhodnutí (exekucním titulem). Teprve na základě případného dalšího rozhodnutí soudu, kterým je dlužníkovi uložena povinnost plnit, lze navrhnout a vést výkon rozhodnutí. Dokud však není doba plnění soudním rozhodnutím určena, není pohledávka splatná a nelze vyhovět žalobě na plnění (viz. komentář k § 564 str. 1657 až 1658, Občanský zákoník II., 2. vydání 2009, nakladatelství C. H. Beck).

Po provedeném dokazování při právním hodnocení prokázaného skutkového stavu věci soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána žalobcem důvodně a v plném rozsahu jí vyhověl. Žalobce v řízení prokázal, že splatnost půjčky poskytnuté právním předchůdcem žalobce Karlem K. [redacted] žalované v červenci 2009 ve výši 500 000 Kč byla výslovně mezi uvedenými osobami dohodnuta tak, že žalovaná peníze Karlu K. [redacted] vrátí, až prodá byt, který zdědila po své matce, tedy, že splatnost závisí na vůli dlužníka, tj. žalované. K tomuto závěru soud dospěl nejen na základě provedených důkazů, zejm. výpovědi v řízení slyšených svědků, ale i na základě tvrzení samotné žalované stran vrácení půjčky Karlu K. [redacted] z peněz získaných z prodeje bytu, který zdědila po své matce. Žalovaná se v řízení nepodařilo prokázat, že doba splnění mezi účastníky smlouvy o půjčce, tj. mezi žalovanou a právním předchůdcem žalobce Karlem K. [redacted] nebyla dohodnuta. Byť v řízení žalovaná tvrdila, že půjčku ve výši 500 000 Kč Karlu K. [redacted] již vrátila a současně tato svá tvrzení prokazovala (a to zejm. výpisy ze svého účtu za období měsíce července 2010 a výpovědi svědka Jana V. [redacted]), soud nevyhodnocoval jaké skutečnosti, zejm. z těchto dvou důkazů vzal za prokázané, a ani je právně nehodnotil, neboť dospěl k závěru, že okolnost, zda žalovaná půjčku právnímu předchůdci žalobce Karlu K. [redacted] vrátila či nikoliv není předmětem tohoto řízení, předmětem by byla případně až dalšího řízení, které by bylo zahájeno na základě žaloby (s největší pravděpodobností podané žalobcem) a k tomuto předmětu sporu (tj. zda dluh a v jakém rozsahu dosud existuje či nikoliv) by se nepochybně dostalo oběma účastníkům prostoru pro uvedení tvrzení a označení důkazů, vč. případného poučení soudu dle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., což v daném řízení soud neučinil. Soud tedy po prokázání, jak již uvedl shora, tvrzení žalobce, že splatnost půjčky mezi právním předchůdcem žalobce Karlem K. [redacted] a žalovanou byla výslovně dohodnuta tak, že závisí na vůli žalované, určil dobu splnění závazku žalované spočívající v povinnosti žalované zaplatit žalobci částku 500 000 Kč ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi žalovanou a právním předchůdcem žalobce Karlem K. [redacted] na den, kdy od právní moci tohoto rozsudku uplynou 3 měsíce. Tuto lhůtu soud považuje na základě, v řízení prokázáných okolností v případě, v souladu s dobrými mravy, neboť umožňuje žalované dostatečný časový prostor pro případné splnění závazku vůči žalobci.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a ve věci úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 29 104 Kč, z toho 2 000 Kč za zaplacený soudní poplatek a 27 104 Kč za právní zastoupení žalobce advokátem dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (odměna za 8 úkonů právní služby po 2 500 Kč dle § 9 odst. písm. a) citované

vyhlášky, tj. převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, sepis repliky k vyjádření žalované, účast při jednání soudu od 8.30 hodin do 10.39 hodin, doplnění tvrzení žalobce a účast při jednání soudu od 8.30 hodin do 11.25 hodin, dále náhrada hotových výdajů za 8 úkonů po 300 Kč dle § 13 citované vyhlášky a 21 % DPH z uvedeného ve výši 4 704 Kč).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu ve dvojím vyhotovení.

V Kladně dne 22. ledna 2015

JUDr. Martina Burešová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Markéta Bořková